პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ახალგაზრდა სტალინელი

ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პარტიული კომიტეტის, რექტორატის, კომკავშირის კომიტეტისა და პროფკომის ორგანო

Ахалгазрда Сталинели — орган парткома, ректората, комитета ЛКСМ и профкома Тбилисского государственного университета имени И. В. СТАЛИНА

გამოცემის მეცხრე წელი

№ 7 (282)
პარასკევი, 26 თებერვალი, 1960 წ.
ფასი 15 კაპ.

ისტორიული თარიღები

დიდმა საბჭოთა ხალხმა, სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების მშრომელებთან და მთელი მსოფლიოს პროგრესულ ძალებთან ერთად ზეიმითა და სიხარულით აღნიშნეს საბჭოთა არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის — სოციალისტური სამშობლოს შეიარაღებული ძალების 42-ე წლისთავი. ეს თარიღი დიადი შვიდწლედის—კომუნიზმის შვიდწლედის მზით გაბრწყინებული საბჭოთა სამშობლოს მშრომელთა საყოველთაო-სახალხო დღესასწაულად იქცა.

საბჭოთა არმია შექმნეს და გამოაწრთვეს სახელოვანმა კომუნისტურმა პარტიამ, დიდმა ლენინმა. საბჭოთა შეიარაღებული ძალები იბადებოდნენ, ვაჟკაცდებოდნენ და იწრთობოდნენ საბჭოთა სახელმწიფოს მრავალრიცხოვან მტრებთან ლეგენდარული ბრძოლების გრიგალებში.

ჩვენი შეიარაღებული ძალებისა და მთელი საბჭოთა ხალხის ყველაზე მკაცრი გამოცდა იყო დიდი სამამულო ომი გერმანიის ფაშიზმის წინააღმდეგ. საბჭოთა ხალხმა და მისმა შეიარაღებულმა ძალებმა დაიცვეს თავიანთი სამშობლოს ღირსება, დამოუკიდებლობა და კაცობრიობა იხსნეს ფაშიზმისაგან.

ამჟამად მთელი მსოფლიოს მშვიდობისმოყვარე ადამიანთა ყურადღების ცენტრშია სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეოთხე სესიის ისტორიული მასალები, კერძოდ ამხ. ნიკიტა სერგის ძე ხრუშჩოვის მოხსენება — „განიარაღება მშვიდობის განმტკიცებისა და ხალხთა მეგობრობის უზრუნველყოფის გზაა“, აგრეთვე „კანონი საბჭოთა კავშირის შეიარაღებული ძალების ახალი მნიშვნელოვანი შემცირების შესახებ“ და საბჭოთა კავშირის უმაღლესი საბჭოს მიმართვა მსოფლიოს ყველა სახელმწიფოს პარლამენტებისა და მთავრობებისადმი.

საბჭოთა ხალხი ცალმხრივი წესით ამცირებს თავის შეიარაღებულ ძალებს ერთი მილიონ ორასი ათასი კაცით. ეს შემცირება ოდნავადაც არ ასუსტებს ჩვენი ქვეყნის თავდაცვით ძლიერებას. მშვიდობის დაცვის საქმე საიმედო ხელშია. საბჭოთა ადამიანები განუხრელად უწყობენ ხელს ჩვენი სამშობლოს თავდაცვითუნარიანობის განმტკიცებას.

საბჭოთა არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის საზეიმო თარიღს ემთხვევა საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების დიადი ეროვნული დღესასწაული.

25 თებერვალი! რაოდენ ბევრისმთქმელი და საამაყოა ეს თარიღი ყოველი ქართველისათვის. ამ დღეს — 1921 წლის 25 თებერვალმა, მოუტანა ქართველ ხალხს ნანატრი თავისუფლება, ამ დღეს დაიწყო მისი ისტორიის ახალი, ბედნიერი ერა.

საბჭოთა საქართველომ საბჭოთა კავშირის ხალხთა ძმურ ოჯახში თავისი არსებობის 39 წლის მანძილზე გრანდიოზული წარმატებები მოიპოვა; ნავთის ლამპები ილიჩის ელექტრონათურებმა შეცვალა, აშენდა მრავალი ჰიდროელექტროსადგური და თბოელექტროსადგური. ჩვენი რესპუბლიკა იქცა ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვით აღჭურვილი მძიმე, მსუბუქი და კვების მრეწველობის რესპუბლიკად, მოწინავე სოფლის მეურნეობის, მაღალი კულტურის რესპუბლიკად.

საბჭოთა საქართველო წერაკითხვის მთლიანი მცოდნეობის რესპუბლიკაა. ის ფაქტი, რომ რესპუბლიკაში ყოველ ათას მცხოვრებზე მოდის საშუალო და არასრული საშუალო სკოლის 315 კურსდამთავრებული, უმაღლესი განათლების მქონე 38 კაცი, 3 ექიმი, 15 მასწავლებელი, ორასამდე მოსწავლე და სტუდენტი, რომ რესპუბლიკაში არის მეცნიერებათა აკადემია, სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემია, მრავალი სამეცნიერო-კვლევითი დაწესებულება, 4200-ზე მეტი სკოლა, ოცამდე უმაღლესი სასწავლებელი, ასზე მეტი ტექნიკუმი, ორი ათასამდე საკლუბო დაწესებულება, სამი ათასამდე ბიბლიოთეკა, მრავალი კინოთეატრი, თეატრები და მუზეუმები, — ნათლად მეტყველებს ქართველი ხალხის კულტურის მაღალ დონეზე.

ქართველ მეცნიერებს თავიანთი მნიშვნელოვანი წვლილი შეაქვთ მსოფლიო მეცნიერების საგანძურში. მთელ მსოფლიოშია ცნობილი მრავალი გამოჩენილი ქართველი მათემატიკოსისა და ფიზიოლოგის, გეოლოგისა და ფიზიკოსის, ქიმიკოსისა და ისტორიკოსის, ენათმეცნიერისა და მრავალი სხვა დარგის სპეციალისტის მეცნიერული ნაშრომები.

ზეიმით აღნიშნავენ ქართველი ხალხის დიდ ეროვნულ დღესასწაულს ქართული მეცნიერების ტაძრის — ჩვენი უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლები, სტუდენტები და მუშამოსამსახურეები. უნივერსიტეტის სახელოვანი კოლექტივი მთელი ძალღონით იღწვის შვიდწლედის დავალებათა შესრულებისათვის, ცხოვრებასთან, პრაქტიკასთან კავშირის განმტკიცებისათვის, სწავლების პროცესის შემდგომი სრულყოფისათვის, იდეოლოგიური და სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის გაუმჯობესებისათვის.

საზეიმო სხდომა

24 თებერვალს უნივერსიტეტის სააქტო დარბაზში ჩატარდა სტუდენტთა, მუშამოსამსახურეთა და პროფესორ-მასწავლებელთა საზეიმო სხდომა, მიძღვნილი საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 39 წლისა და საბჭოთა არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის შექმნის 42 წლისთავისადმი.

ამ ისტორიული თარიღების შესახებ მოხსენება გააკეთა სსრკ ხალხთა ისტორიის კათედრის გამგემ, პროფ. ა. სურგულაძემ.

საზეიმო სხდომის შემდეგ სტუდენტთა თვითმოქმედი კოლექტივის ძალებით გაიმართა კონცერტი.

ვ. ი. ლენინის დაბადების 90 წლისთავისათვის

ჩვენი პარტიისა და სახელმწიფოს დამაარსებლის, მსოფლიო პროლეტარიატის ბელადის — ვ. ი. ლენინის დაბადების 90 წლისთავის აღნიშვნისათვის უნივერსიტეტში ორგანიზებულად დაიწყო მზადება.

პარტიულმა კომიტეტმა ამ მიზნით დროულად განიხილა საკითხი და დასახა სათანადო ღონისძიებანი.

ვ. ი. ლენინის დაბადების თარიღის აღსანიშნავად გამოიცემა სპეციალური კრებული, მასვე მიეძღვნება ჩვენი გაზეთის სპეციალური ნომერი, კედლის გაზეთები. ჩატარდება საუნივერსიტეტო სამეცნიერო სესია, მოეწყობა გასვლითი სამეცნიერო სესია ბოლნისის რაიონში. ჩატარდება ისტორიის ფაკულტეტის სტუდენტთა სამეცნიერო საზოგადოების სესია.

მოეწყობა ვ. ი. ლენინის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის ამსახველი გამოფენა სამეცნიერო ბიბლიოთეკაში. საზოგადოებრივ მეცნიერებათა კათედრების კაბინეტებში, ფაკულტეტებზე ჩატარდება ლექცია-მოხსენებები, საუბრები. ჩატარდება საუნივერსიტეტო საზეიმო სხდომა. მოეწყობა სტუდენტთა მასობრივი ექსკურსიები ვ. ი. ლენინის მუზეუმის თბილისის ფილიალში.

შეხვედრა გმირებთან

21 თებერვალს სტუდქალაქის კლუბში მოეწყო სტუდენტთა შეხვედრა საბჭოთა კავშირის გმირებთან — დ. ბაქრაძესთან, დ. ჯაბიძესთან და ი. პირმისაშვილთან.

სტუმრების ცხოვრებისა და მოღვაწეობის, მათი საგმირო ეპიზოდების შესახებ მოხსენებით გამოვიდა უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის IV კურსის სტუდენტი გ. შეთეკაური.

მისასალმებელი სიტყვებით გამოვიდნენ სტუდენტები—ლ. მემარნიშვილი, ნ. ავაქოვა. საკუთარი ლექსები წაიკითხეს სტუდენტებმა—კონსტანტინიდიმ და აჯიმამედოვამ.

საბჭოთა კავშირის გმირმა დ. ბაქრაძემ დამსწრეთ მადლობა გადაუხადა გულთბილი შეხვედრისათვის.

დასასრულ, მასწავლებელთა სახლის მხატვრული ძალებით მოეწყო კონცერტი.

ლ. მემარნიშვილი

საშეფო კონცერტი

საბჭოთა არმიის დღესთან დაკავშირებით ალკკ კომიტეტის ინიციატივით უნივერსიტეტის თვითმოქმედმა კოლექტივმა საბჭოთა არმიის ერთ-ერთ ნაწილში გამართა საღამო-კონცერტი.

განსაკუთრებული წარმატება ხვდა წილად ფილოლოგიის ფაკულტეტის II კურსის სტუდენტს გივი გიორგაძეს. წარმატებით გამოვიდა აგრეთვე მოცეკვავეთა ანსამბლი (ხელმძღვანელი ე. მეგრელიძე). პროგრამა საინტერესოდ მიჰყავდა ფიზიკის ფაკულტეტის V კურსის სტუდენტს ქ. თურქაძეს.

ჯარისკაცებმა და ოფიცრებმა მადლობა გადაუხადეს უნივერსიტეტის ალკკ კომიტეტსა და კონცერტის მონაწილეებს კარგი საღამოს ჩატარებისათვის.

ო. გოგოლინი,
ს. გუხაიძე

ქიმიის ფაკულტეტის III კურსის წარჩინებულმა სტუდენტმა, პ. მელიქიშვილის სახელობის სტიპენდიანტმა, ქიმიის ფაკულტეტის სტუდენტთა სამეცნიერო საზოგადოების საბჭოს თავმჯდომარემ რუსიკო ცისკარაშვილმა (წინა პლანზე) ზამთრის საგამოცდო სესიები ფრიადებზე ჩააბარა. იგი ახალი ენერგიით შეუდგა სწავლას.

სურათზე: რუსიკო ცისკარიშვილი ორგანული ქიმიის ლაბორატორიაში მუშაობის დროს.

ფოტო **ზ. რუსიასი.**

გამოვლინდა საუკეთესო ჯგუფი

ფილოლოგიის ფაკ. ლია პარტიულმა კრებამ გასულ წლის 27 ნოემბერს გამოაცხადა კონკურსი საუკეთესო აკადემიური ჯგუფის სახელის მოსაპოვებლად. ამის საფუძველზე ზამთრის საგამოცდო სესიების დამთავრების შემდეგ ფაკულტეტის პარტბიურომ გამოყო კომისია, რომელმაც შეისწავლა ჯგუფების აკადემიური მაჩვენებლები, ჯგუფის წევრთა დისციპლინარული და საზოგადოებრივი საქმიანობის მონაცემები, მათი მონაწილეობა ფაკულტეტისა და მთელი უნივერსიტეტის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში.

კომისიის მასალების მიხედვით საუკეთესო აკადემიურ ჯგუფად მიჩნეულ იქნა IV კურსის ქართული ენისა და ლიტერატურის სპეციალობის ჯგუფი (№ 761). ჯგუფში 28 სტუდენტია, მათგან აკადემიურად არცერთი არ ჩამორჩება: 15 სტუდენტი ფრიადოსანია, 6 — კარგოსანი და 7 — საშუალო მოსწრების.

ჯგუფი აბარებდა 6 საგანს, სულ დაიწერა 168 ნიშანი, აქედან ფრიადი — 116, კარგი — 35, — საშუალო 17.

ჯგუფის წევრები გამოირჩევიან არა მარტო მაღალი აკადემიური მაჩვენებლებით, არამედ უნივერსიტეტისა და ფაკულტეტის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში აქტიური მონაწილეობითაც. ამ მხრივ განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს სტუდენტები—გ. მაისურაძე, მ. შუბითიძე, გ. შეთეკაური, ნ. ელენტი, დ. ზუმბაძე, მ. ზვიადაძე, ე. მჭედლიშვილი და სხვები.

კონკურსის დებულების თანახმად IV კურსის 761-ე ჯგუფი დაჯილდოვდა საპატიო სიგელით. უნივერსიტეტის სტუდენტთა პროფკომმა გამოყო თანხა ამ ჯგუფის სტუდენტთა შორეულ ექსკურსიაზე გასამგზავრებლად.

მეორე და მესამე ადგილებზე შესაბამისად გამოვიდნენ III კურსის 771-ე და I კურსის 797-ე ჯგუფები. დებულების თანახმად მათ გადაეცემათ მეორე და მესამე ხარისხის სიგელები.

ნ. საყვარელიძე,
ფილოლოგიის ფაკულტეტის პარტბიუროს მდივანი.

კეთილშობილური საქციელი

IV კორპუსის დამლაგებელმა მარია აბედინამ 23 თებერვალს კაბინეტების დალაგების დროს მაგიდაზე იპოვა ოქროს საათი, რომელიც ერთ-ერთ თანამშრომელს დარჩენოდა, და კუთვნილებისამებრ გადასცა პატრონს.

ასეთი კეთილშობილური საქციელისათვის მ. აბედინას მადლობას ვუცხადებთ.

ლაბორანტები:
თ. მგელაძე, ს. ჩხაიძე, თ. ტყეშელაშვილი, ა. ნიკოლაიშვილი, ლ. კალოიანი, თ. უთნელიშვილი.

აგიტსაუბრების სანიმუშო თემატიკა (მარტისათვის)

1. ვ. ი. ლენინი — ჩვენი პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს დამაარსებელი.
2. 8 მარტი — ქალთა საერთაშორისო დღე.
3. 18 მარტი — პარიზის კომუნის დღე.
4. რ. კ. პ(ბ) IX ყრილობის ისტორიული მნიშვნელობა.
5. „გოელროს“ დამტკიცების 40 წლისთავი.
6. ორი სისტემის მშვიდობიანი თანაარსებობა.
7. განიარაღება — მშვიდობის განმტკიცებისა და ხალხთა შორის მეგობრობის უზრუნველყოფის გზა.
8. საბჭოთა სტუდენტის მორალური სახე.
9. დავიცვათ სოციალისტური თანაცხოვრების წესები.
10. განვამტკიცოთ შეგნებული დისციპლინა.
11. გავაძლიეროთ კავშირი ცხოვრებასთან, კომუნიზმის მშენებლობასთან, პრაქტიკასთან.

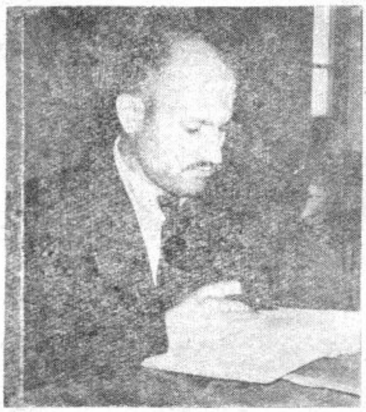

1943 წლიდან 1956 წლამდე გიორგი ჩიკვილაძე საბჭოთა არმიის რიგებში მსახურობდა.

1956 წელს დემობილიზაციით დაუბრუნდა სამოქალაქო ცხოვრებას. ჩააბარა მისაღები გამოცდები და ჩვენი უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის ენისა და ლიტერატურის განყოფილების სტუდენტი გახდა. ახლა იგი III კურსის ფრიადოსანი სტუდენტია.

სურათზე: გიორგი ჩიკვილაძე მეცადინეობის დროს.

ფოტო **გ. ბაბუნიასი.**

მზადება სპარტაკიადისათვის

მიმდინარე წლის 27 მარტს ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის კათედრა, სპორტულ კლუბთან ერთად აწყობს უნივერსიტეტის სტუდენტთა XI ტრადიციულ სპარტაკიადას.

სპარტაკიადის პროგრამაში შედის სპორტის 22 სახე.

უნდა აღინიშნოს, რომ ამ სპარტაკიადაში სტუდენტები პირველად მიიღებენ მონაწილეობას ისეთ სპორტულ სახეებში, როგორიცაა — აკადემიური ნიჩბოსნობა, ხელბურთი და მშვილდოსნობა.

ამ დიდ ღონისძიებაში დიდი სპორტული დაძაბული ბრძოლა ელის ყველა ფაკულტეტის ფიზკულტურულ კოლექტივებს. პირველობის ძირითადი პრეტენდენტები ფიზიკისა და ფილოლოგიის ფაკულტეტების კოლექტივები, ალბათ, აქაც შეეცდებიან ჩემპიონობა არავის დაუთმონ.

სპარტაკიადასთან დაკავშირებით დიდი მუშაობა ტარდება ფაკულტეტებზე. უკვე დაკომპლექტებულია ცალკეული ფაკულტეტების ნაკრები გუნდები, რომლებიც სისტემატურ წვრთნას გადიან. საზოგადოებრივი ორგანიზაციები დეკანატებთან ერთად ხელმძღვანელობას უწევენ ფაკულტეტებს სპორტულ მუშაობაში.

სპარტაკიადა ძირითად მიზნად ისახავს საუნივერსიტეტო ნაკრები გუნდებისათვის უკეთესი სპორტსმენების შერჩევას, რომლებიც შემდეგ მონაწილეობას მიიღებენ უმაღლესი სასწავლებლების ჯერ რესპუბლიკურსა და შემდეგ საკავშირო პირველობაში.

ნ. კასრელიშვილი

ერთხელ...

* * *

— რა მეაფე ხასიათზე ხარ? — თანაგრძნობით მიმართა სტუდენტმა თანაკურსელს.

— ეს წუთია სასადილოდან გამოვედი, — ნაღვლიანად მიუგო ახალგაზრდამ.

* * *

სტუდენტმა რაც იცოდა, ყველაფერს ლექტორს აბარებდა და მაინც მხიარული იყო.

* * *

სერჟანტს ლიტერატურულ საღამოზე ჰკითხეს: — „რომელი ნაწარმოები გიყვარსო"

— კაპიტანის ქალიშვილი, — გრძნობით მიუგო მან.

* * *

ლექტორმა სტუდენტს ფრიადი დაუწერა, შემდეგ დამატებითი კითხვა მისცა:

— დამისახელეთ ქართველი დრამატურგის პიესა.

— გენაცვალე... „კაკალ გულში"...— სიხარულით წამოიძახა სტუდენტმა.

შეადგინა **ა. ბარამიამ**

უცხოური იუმორი

* * *

— ჰო, მართლა! — ჰკითხა მეგობარმა მეგობარს, — როგორ გათავდა შენი წუხანდელი ჩხუბი ცოლთან?

— მან დაიჩოქა და ისე მოვიდა ჩემთან!

— ნუთუ? მერე და რა გითხრა?!..

— ტახტის ქვეშ ცოცხი შემოჰყო და დამიყვირა: — გამოეთრიე მაქედან, შე ლაჩარო!"

* * *

ერთმა პოეტმა გაზეთის რედაქციას დასაბეჭდად გაუგზავნა პოემა — „რატომ ვცოცხლობ მე?"

მალე ავტორმა მიიღო ხელნაწერი რედაქტორის წარწერით: „მხოლოდ იმიტომ, რომ პოემა ფოსტით გამოაგზავნეთ და პირადად არ მოიტანეთ".

გამოცდების შედეგები ჩვენს კურსზე

საკმაო ხანი გავიდა იანვრის მღელვარე დღეების შემდეგ.. უნივერსიტეტის დერეფნებში ველარ ნახავ აუდიტორიების კარებთან დამდგარ სტუდენტთა რიგებს.. აღარ ისმის სულმოუთქმელი შეკითხვები: „რა შეგხვდა"... „რა მიიღე?.. როგორ ცდის?".

ახლა ყველას შეუძლია მშვიდად გადაავლოს გონების თვალი განვლილ დღეებს, დაინახოს თავისი მიღწევები და ნაკლოვანებები. ანალიზი გაუკეთოს განვლილსა და უფრო მეტი გულმოდგინებით შეუდგეს მომავალ საქმიანობას.

ზამთრის საგამოცდო სესიები მრავალმა სტუდენტმა წარმატებით დაამთავრა და მათი ჩათვლის წიგნაკებში „ფრიადი" და „კარგი" შეფასება ჩაიწერა, მაგრამ ჯერ კიდევ ამჟამად მდგარ ნაყოფიერ ყანებში გვხვდებიან ხოლმე სარეველები, რომლებიც ძალზე სწევენ არა მარტო ჯგუფს, არამედ კურსისა და, თუ გნებავთ, თვით ფაკულტეტის საერთო აკადემიური მოსწრების დონესაც.

ფილოლოგიის ფაკულტეტის მეორეკურსელებმა ცუდად როდი დაამთავრეს ზამთრის საგამოცდო სესიები. კურსის საერთო წარმატება საკმაოდ მაღალია, დავალიანება თითქმის არცერთ სტუდენტს არა აქვს. ჩაებნენ რა უნივერსიტეტის საუკეთესო ჯგუფის სახელის მოპოვებისათვის ბრძოლაში, ყველა ჯგუფმა და სპეცჯგუფმა მაღალი მაჩვენებლებით დაამთავრეს გამოცდები.

კურსზე ოთხ ათეულზე მეტი ფრიადოსანია, ხოლო კარგოსნები კიდევ უფრო მეტი. მოწინავეთა რიგებში არიან: ჯ. აფციაური, ც. ნოზაძე, ვლ. მინაშვილი, ი. ღლონტი, ც. ყარალაშვილი, ნ. ახობაძე, ნ. კობერიძე, თ. ფუთურიძე, რ. მიშველაძე, ი. მჭედლიძე, დ. კვაჭაძე, ბ. ფანჩულიძე, ნ. რუხაძე, ლ. დანიელაშვილი, ვ. შენგელია, თ. კვაჭანტირაძე, შ. აფრიდონიძე, მ. კოპლამაზაშვილი, ვ. როდონაია, თ. ლესელიძე, რ. გორდეზიანი და სხვები. კარგ აკადემიურ წარმატებასთან ერთად ეს ამხანაგები გამოირჩევიან თავისი დისციპლინითა და საზოგადოებრივ საქმიანობაში აქტიური მონაწილეობით.

მოწინავეთა გვერდით არიან ჩამორჩენილებიც. **ზოგიერთ ამხანაგს** დღემდე არა აქვს მიღებული ჩათვლები ერთ ან ორ საგანში, ხოლო ზოგმა გამოცდებიც დაბალი შედეგებით დაამთავრა. ეს ამხანაგები, ალბათ, ფიქრობდნენ, რომ ფონს იოლად გავიდოდნენ, მაგრამ თვითონვე დარწმუნდნენ, რომ შეცდნენ.

მაგალითად, როგორ უნდა ავხსნათ სტუდენტ ავთანდილ გორდეზიანის (ჟურნალისტიკის განყოფილება) ჩამორჩენის მიზეზი, როცა მას უკეთესი სწავლისათვის ყოველგვარი პირობა ჰქონდა. მან ერთი წლით აკადემიური შვებულება აიღო, რადგან უფრო მეტი სასჯელის მიღების საშიშროების წინაშე დადგა. მეტი სასჯელი კი იმისათვის მოელოდა, რომ სამ საგანში ჩათვლამიუღებელი დარჩა.

შეიძლება ვინმემ იკითხოს — სად იყო ალკკ და პროფკავშირული ბიუროები, რატომ მანამდე არ მიუთითეს ამხანაგს, ვიდრე ასეთ სავალალო მდგომარეობამდე მივიდოდა საქმეო, მაგრამ უნდა ითქვას, რომ ალკკ კურსბიურომ და თვით ფაკულტეტის პროფბიუროს თავმჯდომარემ ამხ. თ. ფუთურიძემ მრავალჯერ შეახსენეს მას, რათა თავი დაენებებინა არასაბატიო გაცდენებისათვის და ლექცია-სემინარებზე მომზადებული მოსულიყო, როგორც ჩანს, მან ყურადღება არ მიაქცია ამხანაგურ რჩევას და საქმეც ცუდად წაუვიდა.

ასეთი მწარე მაგალითი, ალბათ, უნივერსიტეტის ყველა სტუდენტისათვის ჭკუის მასწავლებელი და გასათვალისწინებელი იქნება.

საჭიროა, ამთავითვე მთელი მონდომებითა და გულმოდგინებით შეუდგნენ მუშაობას მეორეკურსელი ფილოლოგები, რათა მოწინავეებმა მოპოვებული წარმატება შეინარჩუნონ, ხოლო ჩამორჩენილები მომავალი საგამოცდო სესიების შედეგების მიხედვით მათ მხარდამხარ დადგნენ. ასეთია ჩვენი მომავალი საბრძოლო ამოცანა.

II კურსის ალკკ ბიურო კომკავშირულ და პროფკავშირულ აქტივთან ერთად, ფაკულტეტის დეკანატის, პარტიული და პროფკავშირული ბიუროების მხარდამხარ ყველაფერს გავაკეთებთ იმისათვის, რომ ზაფხულის საგამოცდო სესიების შემდეგ კიდევ უფრო კარგი მაჩვენებლები გვქონდეს.

გიორგი საითიძე,
ფილოლოგიის ფაკულტეტის II კურსის ალკკ ბიუროს მდივანი.

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარება საქართველოში

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციით დაიწყო ახალი ერა კაცობრიობის ისტორიაში. ამიერკავკასიის რესპუბლიკები — საქართველო, სომხეთი და აზერბაიჯანი მეფის რუსეთის პროვინციებს, მის ერთგვარ კოლონიებს წარმოადგენდნენ. ამ ქვეყნების მშრომელნი ორმაგ ჩაგვრას განიცდიდნენ რუსეთის თვითმპყრობელობისა და ადგილობრივ ექსპლოატატორთაგან. საქართველოს სახელმწიფოებრიობა მოსპობილი იყო, ქართველი ხალხის უფლებანი და თავმოყვარეობა ფეხქვეშ იყო გათელილი. „ცარიზმი ავიწროებდა, ზოგჯერ კი პირდაპირ აუქმებდა სკოლას, თეატრს, საკანონმდებლო დაწესებულებებს იმისათვის, რომ მასები სიბნელეში ჰყოლოდა" (ი. ბ. სტალინი, ტ. 4, გვ. 388). ძველს რუსეთში მძინვარებდა ხალხთა რბევა-აწიოკება, ხოლო შუღლის საფუძველზე — ეროვნებათა ურთიერთ წასისიანება და ხოცვა-ჟლეტა.

რუსეთში 1917 წლის თებერვლის რევოლუციის შემდეგ იქმნება დროებითი ბურჟუაზიული მთავრობა, ამის შესაბამისად, ამიერკავკასიის ქვეყნებში კონტრრევოლუციურმა პარტიებმა (საქართველოში — მენშევიკებმა, სომხეთში — დაშნაკებმა და აზერბაიჯანში—მუსავატელებმა) ხელთ იგდეს ხელისუფლება. ამავე წლის მარტის პირველ ნახევარში „ამიერკავკასიის მხარის მოსაწყობად" იქმნება ამიერკავკასიის საგანგებო კომიტეტი („ოზაკომ"-ი). ასე შეიქმნა ეგრეთწოდებული „ამიერკავკასიის რესპუბლიკა". მაშინ კონტრრევოლუციური პარტიები ამ ქვეყნების რუსეთისაგან გამოყოფაზე არ ზრუნავდნენ. პირიქით, დროებით ბურჟუაზიულ მთავრობასთან თანამშრომლობდნენ.

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის შემდეგ კი, მოისპო რა რუსეთის მემამულურ-ბურჟუაზიული მთავრობა, ამიერკავკასიის კონტრრევოლუციონერებმა შეიცვალეს პოზიცია რუსეთისადმი დამოკიდებულების საქმეში. მათ 1917 წლის 15 ნოემბერს თბილისში შექმნეს ამიერკავკასიის დროებითი ბურჟუაზიული ნაციონალისტური მთავრობა, ეგრეთწოდებული „ამიერკავკასიის კომისარიატი", „ოზაკომი" კი გაუქმებული იქნა. „ამიერკავკასიის კომისარიატმა" მოიწვია ამიერკავკასიის სეიმი, რომელმაც 1918 წლის 22 აპრილს შექმნა „დამოუკიდებელი" ამიერკავკასიის ფედერაციული დემოკრატიული რესპუბლიკა. ამით კონტრრევოლუციონერებმა იურიდიულად გააფორმეს საბჭოთა რუსეთისაგან ამიერკავკასიის მოწყვეტა.

1918 წლის 26 მაისს „ამიერკავკასიის სეიმმა, ამ ყალბმა პარლამენტმა, არსებობა შეწყვიტა. მენშევიკებმა, მუსავატელებმა და დაშნაკებმა თავიანთი მებატონე კაპიტალისტების დავალებით ამიერკავკასია სამ რესპუბლიკად დაანაწილეს. წარმოიშვნენ ეგრეთწოდებული „დამოუკიდებელი რესპუბლიკები". სინამდვილეში ეს ეგრეთწოდებული „დამოუკიდებელი რესპუბლიკები" დამოკიდებული გახდნენ დასავლეთის სახელმწიფოებისადმი და წარმოადგენდნენ ყველა ქვეყნის კონტრრევოლუციონერთა თავშესაფარს. მენშევიკები ორიენტაციას უყოყმანოდ დასავლეთისაკენ იღებდნენ.

ვ. ი. ლენინი 1918 წლის ივლისში სრულიად რუსეთის ცაკ-ის სხდომაზე აღნიშნავდა: „თქვენ ყველამ კარგად იცით, რომ საქართველოს ეს დამოუკიდებლობა ყოვლად აშკარა მოტყუებად იქცა, — სინამდვილეში ეს არის საქართველოს ოკუპაცია და სრული დაპყრობა გერმანელი ოკუპანტების მიერ.." (ტ. 28, გვ. 7—8).

ქართველ მშრომელთათვის ფაქტიურად მდგომარეობა არ შეცვლილა, ისინი უცხოეთისა და შინაგან ექსპლოატატორთა ჩაგვრის ობიექტს წარმოადგენდნენ.

ამიერკავკასიის მშრომელები კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით თავიანთი ქვეყნის კონტრრევოლუციური ხელისუფლების წინააღმდეგ დაუცხრომელ ბრძოლას აწარმოებდნენ. ამის შედეგად 1920 წლის 27 აპრილს საბჭოთა რუსეთის XI არმიის დახმარებით, კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, ბაქოს პროლეტარიატმა აზერბაიჯანის ყველა მშრომელთან ერთად მოსპო მუსავატელების ბატონობა და დაამყარა საბჭოთა ხელისუფლება. იმავე წლის 29 ნოემბერს საბჭოთა ხელისუფლება დამყარდა სომხეთში.

1921 წლის 11 თებერვალს ქართველმა მშრომელმა ხალხმა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით დაიწყო აჯანყება მენშევიკური მთავრობის წინააღმდეგ. აჯანყებულებს უერთდებოდნენ ჯარისკაცთა განსაზღვრული ნაწილებიც. აჯანყება მოედო დუშეთის, გორის, ბორჩალოს, რაჭისა და ლეჩხუმის მაზრებს, ასევე გურიასა და სამეგრელოს, აჭარასა და აფხაზეთს. რევოლუციურად განწყობილი მშრომელი მასების მიერ 16 თებერვალს ქ. შულავერში (შაუმიანში) შეიქმნა საქართველოს რევოლუციური კომიტეტი. იგი მოქმედებდა როგორც საქართველოს ხელისუფლების უმაღლესი ორგანო. თავის მოწოდებაში საქართველოს მშრომელი ხალხისადმი რევკომი წერდა, რომ „ამიერიდან საქართველო საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკაა", „მთელი ხელისუფლება ამიერიდან მიეკუთვნება მშრომელებს — მუშებსა და გლეხებს".

საქართველოს რევკომი ჩამოყალიბების დღესვე მიმართავს საბჭოთა რუსეთის მთავრობის თავმჯდომარეს, კომუნისტური პარტიისა და ხალხის ბელადს — ვ. ი. ლენინს და სთხოვს დახმარებას მენშევიკური მთავრობისა და ყველა სხვა რეაქციული ძალების წინააღმდეგ ბრძოლაში.

1921 წლის 25 თებერვალს მშრომელმა ხალხმა იმავე XI არმიის დახმარებით საქართველოს დედაქალაქში—თბილისში—წითელი დროშა ააფრიალა. საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების გამარჯვების დიდი ორგანიზატორი ამხ. ს. ორჯონიკიძე იმავე დღესვე თბილისიდან მოსკოვში ლენინისა და სტალინის სახელზე გაგზავნილ დეპეშაში წერდა: „თბილისზე ფრიალებს საბჭოთა ხელისუფლების წითელი დროშა. გაუმარჯოს საბჭოთა საქართველოს".

მენშევიკთა ლიდერებმა დასავლეთ საქართველოს მიაშურეს. თავი მოუყარეს დიდძალ ნაძარცვ ქონებას და 18 მარტს, გათენებისას, ბათუმიდან საზღვარგარეთ გაიქცნენ იტალიის გემით — „ევერე კოზეფ მირილით", საფრანგეთის ნალმისნების მფარველობით.

1921 წლის 25 თებერვალმა მიჯნა გაავლო ძველსა და ახალ საქართველოს შორის. ამ დღიდან საქართველოს ისტორიის ახალი ფურცელი გადაიშალა. საქართველოს მაზრებში, ქალაქებსა და თემებში ჩამოყალიბდა რევოლუციური კომიტეტები. ერთი წლის მანძილზე საქართველოში ამ ფორმით ხორციელდებოდა პროლეტარიატის დიქტატურა, ხოლო შემდეგში რევკომებმა თავიანთი უფლებამოსილება ახლად არჩეულ საბჭოებს გადააბარეს.

სრულიად საქართველოს საბჭოების პირველი ყრილობა ჩატარდა 1922 წლის 25 თებერვლიდან 3 მარტამდე, რომელმაც 2 მარტს დაამტკიცა საქართველოს სსრ პირველი კონსტიტუცია.

საბჭოთა საქართველო სსრ კავშირის ხალხთა ერთიან ოჯახში წარმოადგენს ერთ-ერთ მოწინავე რესპუბლიკას, ძლიერი ეროვნული ეკონომიკითა და ფორმით ეროვნული, ხოლო შინაარსით მაღალი სოციალისტური კულტურით.

ქართველი მშრომელი ხალხი, სხვა სოციალისტურ ერებთან ერთად კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, თავდადებით იბრძვის კომუნიზმის დიადი ამოცანების განხორციელებისათვის.

დოც. **ბ. ერემოვი**

გამოჩენილი მკვლევარი და პედაგოგი

(პროფ. მ. ზანდუკელის დაბადების 70 წლისთავი)

ამ დღეებში ჩვენი უნივერსიტეტი აღნიშნავს გამოჩენილი მკვლევრისა და პედაგოგის პროფ. მიხეილ ზანდუკელის დაბადების 70 წლისთავს. თუ თვალს გადავავლებთ პროფ. მ. ზანდუკელის ცხოვრებასა და სამეცნიერო-პედაგოგიურ მოღვაწეობას, გასაგები იქნება, რით დაიმსახურა მან კოლეგებისა და მოწაფეების ესოდენ დიდი პატივისცემა და სიყვარული.

მ. ზანდუკელი დაიბადა 1889 წელს. 1909 წელს მან დაამთავრა თბილისის ქართული გიმნაზია და იმავე წელს ჩაირიცხა მოსკოვის უნივერსიტეტის ისტორიულ-ფილოლოგიურ ფაკულტეტზე. უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ მ. ზანდუკელმა პედაგოგიური მუშაობა დაიწყო: იგი ერთხანს ყარსის რეალურ სასწავლებელში ასწავლიდა რუსულ ენასა და ლიტერატურას, ხოლო 1916 წელს დაინიშნა მასწავლებლად თბილისის ვაჟთა გიმნაზიაში.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებისთანავე მ. ზანდუკელმა ფართოდ გაშალა პედაგოგიური მუშაობა. იგი აქტიურად მონაწილეობდა საბჭოთა პედაგოგიკის საფუძვლებზე სახალხო განათლების სისტემის რეორგანიზაციაში.

პირველ ხანებში მ. ზანდუკელი მუშაობდა განათლების სახალხო კომისარიატში რესპუბლიკის საშუალო და უმაღლესი სკოლების სამმართველოს უფროსად. 1921 წლიდან 1929 წლამდე იგი ხელმძღვანელობდა თბილისის პირველ საცდელ-საჩვენებელ სკოლას. ამ სასწავლებელს მ. ზანდუკელმა დიდი ამაგი დასდო და იგი მართლაც სანიმუშო სკოლად აქცია. ამ სკოლის გამოცდილებას ეცნობოდნენ როგორც ჩვენი რესპუბლიკის, ისე სომხეთისა და აზერბაიჯანის განათლების მუშაკები. მ. ზანდუკელი, როგორც პედაგოგი და ხელმძღვანელი აღნიშნული სასწავლებლისა, განაგრძობდა დიდი ქართველი პედაგოგების გზას და შემთხვევითი არ არის, რომ მისი სახელი ისევე დაუკავშირდა ქართული სკოლის ისტორიას, როგორც თავის დროს ი. ოცხელისა, სილ. ხუნდაძისა და სხვათა. „მ. ზანდუკელის სკოლას", როგორც მას უწოდებდნენ, ყველა იცნობდა საქართველოში და მან ჩვენს ქვეყანას ბევრი თვალსაჩინო მუშაკი შესძინა.

ახალი პრინციპების შესაბამისად სკოლების გარდაქმნა-გადახალისებასთან დაკავშირებით საჭირო იყო დიდი მეთოდურ-პედაგოგიური სამუშაოს ჩატარება. ამ მიზნით შეიქმნა საქართველოს სახელმწიფო სამეცნიერო საბჭო, რომელსაც დაევალა ახალი სასწავლო პროგრამების შედგენა, არსებული სახელმძღვანელოების გადასინჯვა და ახალი სახელმძღვანელოების შექმნა. აღნიშნული საბჭოს თავმჯდომარე იყო ი. ჯავახიშვილი, ხოლო მოადგილე მ. ზანდუკელი.

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ დიდი ყურადღება მიექცა საქართველოში ბიბლიოთეკების მუშაობის გაუმჯობესებას. ხოლო, რაც განსაკუთრებით აღსანიშნავია, 1929 წელს გადაწყდა სახელმწიფო საჯარო ბიბლიოთეკის დაარსება. ამ საქმეს სათავეში ჩაუდგა ქართველ მოღვაწეთა ერთი ჯგუფი, რომელსაც ხელმძღვანელობდნენ პროფ. გ. გახტმანი და მ. ზანდუკელი.

პედაგოგიურ-საზოგადოებრივ მოღვაწეობასთან ერთად მ. ზანდუკელი ბეჯითად განაგრძობდა სამეცნიერო მუშაობასაც. 1923 წელს იგი დატოვეს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში საპროფესორო მოსამზადებლად. 1925 წ. მან ჩააბარა სადოქტორო გამოცდები, რის შემდეგაც დაევალა ახალი კურსის — „XIX ს. ქართული ლიტერატურის ისტორიის" წაკითხვა. როგორც აღნიშნული სალექციო კურსი, ისე ქართული ლიტერატურის სწავლების მეთოდიკის კურსი ჩვენს უნივერსიტეტში პირველად შექმნა და წაიკითხა მ. ზანდუკელმა.

1936 წელს მ. ზანდუკელმა მოიპოვა ფილოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორის ხარისხი და მიენიჭა პროფესორის წოდება.

რამდენიმე წლის განმავლობაში მ. ზანდუკელი უნივერსიტეტში ხელმძღვანელობდა ფილოლოგიის ფაკულტეტის მუშაობას როგორც დეკანი და სამეცნიერო საბჭოს თავმჯდომარე. მაგრამ განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი ისაა, რომ მ. ზანდუკელი 10 წლის განმავლობაში იყო ახალი ქართული ლიტერატურის ისტორიის კათედრის გამგე და უშუალოდ მისი ხელმძღვანელობით ეს კათედრა უნივერსიტეტის ერთ-ერთ წამყვან მეცნიერულ ძალად იქცა.

უნივერსიტეტში თავისი მოღვაწეობის მანძილზე მ. ზანდუკელმა მრავალი მოწაფე აღზარდა, რომელთაგან ზოგი უკვე პროფესორი და საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტია. მ. ზანდუკელის უშუალო ხელმძღვანელობით ასპირანტურა 23 ახალგაზრდამ დაამთავრა; მ. ზანდუკელმა 31 დისერტანტს გაუწია ოპონენტობა. რომ აღარაფერი ვთქვათ სტუდენტებისადმი მის გულისხმიერ დამოკიდებულებაზე, სემინარებსა თუ სადიპლომო თემებზე მუშაობის დროს ახალგაზრდობისადმი დახმარებაზე. ამ მხრივ საყოველთაოდ ცნობილია პროფ. მ. ზანდუკელის პედაგოგიური ტაქტი, ყურადღება და დაუზარებლობა.

როგორც ვხედავთ, მ. ზანდუკელის სამეცნიერო-პედაგოგიური მოღვაწეობა ძირითადად თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტთანაა დაკავშირებული, მაგრამ ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ სხვადასხვა დროს იგი კითხულობდა ლექციებს პუშკინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიურ ინსტიტუტში, წულუკიძის სახელობის ქუთაისის სახელმწიფო პედაგოგიურ ინსტიტუტში, თბილისის დაუსწრებელ პედაგოგიურ ინსტიტუტში და ერთხანს მუშაობდა რუსთაველის სახელობის ლიტერატურის ინსტიტუტში.

სამეცნიერო მუშაობის დაწყებიდან დღემდე მ. ზანდუკელმა სამოცზე მეტი შრომა გამოაქვეყნა. მათგან განსაკუთრებით აღსანიშნავია სამი ტომი ახალი ქართული ლიტერატურის ისტორიისა. — ქართველი რომანტიკოსებით დაწყებული და ხალხოსნებით დამთავრებული. ეს სამი წიგნი XIX საუკუნის ქართული ლიტერატურის ძირითადი ტენდენციების ანალიზს მოიცავს. ამ წიგნების დიდი ღირსება ისაა, რომ მათში ნაჩვენებია XIX საუკუნის ეროვნული მწერლობის განვითარებისა და მომწიფების სურათი საზოგადოებრივ პროცესებთან დაკავშირებით. ჩვენ სულ რამდენიმე ნაშრომი მოგვეპოვება, რომლებშიც თანმიმდევრულად, სისტემატურად შეფასებულია ახალი ქართული მწერლობის ფაქტები. ალ. ხახანაშვილის შემდეგ, პროფ. მ. ზანდუკელი ერთ-ერთი პირველი იყო, რომელმაც ამ მხრივ სერიოზული მუშაობა ჩაატარა. ამიტომაა, რომ მისი ახალი ქართული ლიტერატურის ისტორიის სამი წიგნი არაერთგზის გამოიცა.

პროფ. მ. ზანდუკელსავე ეკუთვნის ცალკე წიგნებად დაბეჭდილი რამდენიმე საყურადღებო მონოგრაფია, რომელთაგან, უწინარეს ყოვლისა, უნდა აღინიშნოს 1953 წელს გამოქვეყნებული „ვაჟა-ფშაველა", აქვე უნდა დავასახელოთ რუსულ ენაზე ორგზის გამოცემული — „ნარკვევები XIX ს. ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან", „ქართული ლიტერატურის სწავლების მეთოდიკა" (სამჯერ გამოცემული), „ნარკვევები" და სხვ.

აღსანიშნავია მ. ზანდუკელის მიერ გამოცემული ქართველ კლასიკოსთა ნაწარმოებები, როგორიცაა, მაგალითად, დ. ჭონქაძის „სურამის ციხე" (1932 წ.), გრ. ორბელიანის ლექსები (1935 წ.) და სხვ. ყველა გამოცემას სათანადო გამოკვლევა, ტექსტოლოგიური აპარატურა და კომენტარები ახლავს. მ. ზანდუკელის რედაქციითვე გამოვიდა ი. ჭავჭავაძის პროზა რუსულ ენაზე 1937 წ. მისივე რედაქციითა და თაოსნობით გამოიცა უნივერსიტეტში ი. ჭავჭავაძისა და ა. წერეთლისადმი მიძღვნილი საიუბილეო კრებულები.

პროფ. მ. ზანდუკელი, მიუხედავად მისი სამოცდაათი წლისა, კვლავ გასაოცარი ენერგიით განაგრძობს პედაგოგიურსა და სამეცნიერო მუშაობას. ვუსურვოთ ჩვენს საყვარელ მასწავლებელს, რომ ის სამეცნიერო ინტერესები, ხალისი და შრომის წყურვილი, რაც ამჟამად ახასიათებს, მუდამ განასხვავებდნენ მას, როგორც პედაგოგსა და მკვლევარს.

დოც. **ჯ. ჭუმბურიძე**

სურათზე: ქიმიის ფაკულტეტის დიპლომანტ სტუდენტს ნ. ჯოხაძეს (მარჯვნივ) სადიპლომო შრომაზე მუშაობის პროცესში კონსულტაციას უტარებს დოც. ნოე ფირცხალავა.

ფოტო ა. გიმჯიანისა

უფრო მეტად დავეხმაროთ კედლის გაზეთების მუშაობას

კედლის გაზეთის ნაყოფიერ მუშაობაზე დიდად არის დამოკიდებული სტუდენტთა მაღალი აკადემიური მოსწრება და მათი აქტივობა საზოგადოებრივი დავალებების შესრულებაში. ამიტომ უნივერსიტეტის კომკავშირის კომიტეტის აკადემიურმა სექტორმა (ხელმძღვანელი ალკკ კომიტეტის მდივნის მოადგილე ამხ. რ. მეტრეველი), ამ დღეებში შეამოწმა კომკავშირული ბიუროების აკადემიური სექტორების მონაწილეობა შესაბამისი ფაკულტეტების კედლის გაზეთებში.

უნდა აღინიშნოს, რომ უნივერსიტეტის რიგი ფაკულტეტების კომკავშირული ორგანიზაციები საგრძნობ ყურადღებას უთმობენ კედლის გაზეთის ყოველი ნომრის შინაარსიანად და საინტერესოდ გამოცემის საქმეს.

ამ მხრივ გამოირჩევიან „საბჭოთა იურისტის" (რედ. ვ. შარაშენიძე), „საბჭოთა ეკონომისტის" (რედ. ი. ადეიშვილი) და „საბჭოთა ისტორიკოსის" (რედ. ი. გუგუშაშვილი) რედკოლეგიები.

თუ რა დიდი მნიშვნელობა ენიჭება კედლის გაზეთების რედკოლეგიებისადმი სისტემატურ დახმარებას, ამის კარგი მაგალითია „საბჭოთა ეკონომისტის" მუშაობის გაუმჯობესება. ამ გაზეთის პირველ ნომერში თითქმის არ იწერებოდა წერილები ლექციების უმიზეზოდ გამცდენ სტუდენტებზე, ლექცია-სემინარების ჩატარების ორგანიზებაზე, ხოლო ოქტომბრის თვეში გაზეთის ნომერი სულაც არ გამოცემულა. მიიღო რა მხედველობაში ასეთი მდგომარეობა, ფაკულტეტის პარტიულმა ბიურომ კომკავშირულ ბიუროსთან ერთად ეს საკითხი მსჯელობის საგნად აქცია. რის შემდეგადაც რედკოლეგიის გადახალისება მოხდა, შეიცვალა რედაქტორიც. ახლადშექმნილი რედკოლეგია ენერგიულად ეკიდება დაკისრებულ მოვალეობას.

მაგრამ ყველა ფაკულტეტზე სასურველი მდგომარეობა როდი გვაქვს ამ მხრივ. ხშირია შემთხვევა, როცა ფაკულტეტის კომკავშირული ბიურო ურიგდება კედლის გაზეთის დაგვიანებით გამოსვლას, გაზეთის ფურცლებზე ზოგადი, არაფრისმთქმელი წერილების მოთავსებას.

„საბჭოთა ფიზიკოსის" (რედ. ზ. გოლდავა) რედკოლეგია არ მუშაობსო, არავის შეუძლია თქვას, მაგრამ ერთი კი ცხადია: წარმატებების აღნიშვნის გვერდით, სამწუხაროდ, ჯერ კიდევ გაზეთში სათანადო ყურადღება არ ექცევა სტუდენტთა მაღალი აკადემიური მოსწრებისათვის ბრძოლას. თუ ოქტომბრის თვეში გაზეთი აკრიტიკებდა აკადემიური დავალიანების მქონე სტუდენტებს — ც. ლომინაძეს, გ. გიორგობიანს, ლ. ნიჟარაძეს და ლექცია-სემინარების გამცდენებს, უკანასკნელ ნომრებში ასეთი კრიტიკა აღარ ჩანს.

მისასალმებელია ფაკულტეტზე იუმორისტული კედლის გაზეთის — „მეგობრის თვალით" — გამოცემა (რედ. ვ. კვაჭაძე). მაგრამ დასანანია, რომ ამ გაზეთის მხოლოდ ერთი ნომერია გამოცემული. სასურველია, ამ გაზეთმაც მეგობრის თვალით გააკრიტიკოს შემჩნეული ნაკლოვანებანი და თავისი წვლილი შეიტანოს სტუდენტთა მაღალი აკადემიური მაჩვენებლებისათვის ბრძოლაში.

უფრო მეტი მუშაობა ესაჭიროება გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის კედლის გაზეთის რედკოლეგიას (რედ. ქ. ლეფონავა) არსებული ნაკლოვანებების აღმოსაფხვრელად.

მისასალმებელია ცალკეული ფაკულტეტების კურსების ინიციატივა საკურსო კედლის გაზეთების გამოცემის შესახებ. ფილოლოგიის ფაკულტეტი ამ მხრივ მისაბაძია.

საჭიროა, კომკავშირულმა ბიუროებმა გააუმჯობესონ დახმარება და კონტროლი კედლის გაზეთების მუშაობაზე, უზრუნველყონ მათი სისტემატური გამოცემა. კედლის გაზეთის მუშაობაში ფართოდ ჩააბან ფაკულტეტის აქტივი, რათა ყოველი ნომერი იყოს უფრო მეტად პრინციპული და მიმზიდველი.

კორნელი კინწურაშვილი,
კომკავშირის კომიტეტის ინსტრუქტორი.

ჯგუფხელებმა მუშაობა უნდა გააუმჯობესონ

ზოგიერთი ფაკულტეტის დეკანატმა ამ უკანასკნელ პერიოდში განსაკუთრებული კონტროლი დააწესა ჯგუფხელების მიერ თავიანთი მოვალეობის პირნათლად შესრულებაზე. ამან სასურველი შედეგიც გამოიღო. ისტორიის ფაკულტეტის თითქმის ყველა ჯგუფხელი, გრძნობს რა სისტემატურ მეთვალყურეობას დეკანატისა და ფაკულტეტის მდივნისაგან, ზუსტად ასრულებს მასზე დაკისრებულ საქმეს.

ჯგუფების ჟურნალების წარმოების მხრივ ნაწილობრივ გამოსწორდა მდგომარეობა ეკონომიურ და ფილოლოგიურ ფაკულტეტებზე. ფილოლოგიის ფაკულტეტის მდივანი ამხ. ლ. ჯიქია ხშირად ამოწმებს ჯგუფხელების საქმიანობას. აქ რომ დეკანატის მხრივ კიდევ მეტი ქმედითი ზომები გატარდებოდეს, უდავოდ უკეთეს შედეგებს მივაღწევდით. სამწუხაროდ, დეკანატი ყველა საჭირო შემთხვევაში არ ახდენს რეაგირებას მომხდარ ფაქტებზე. მაგ., ჩვენი გაზეთის წინა ნომერში აღნიშნული იყო, რომ ჟურნალისტიკის განყოფილების მეორე კურსის სტუდენტები ხშირად აცდენენ ლექცია-პრაქტიკუმებს, გარდა ამისა ჯგუფხელი ია მჭედლიძე თავისი მოვალეობის შესრულებას სერიოზულად არ ეკიდება. 22 თებერვალს განმეორებით შემოწმების დროს აღმოჩნდა, რომ ჯგუფში არაფერი არ შეცვლილა, კვლავ ძველებურად გრძელდება გაცდენები. კერძოდ, 22 თებერვალს მეცადინეობას რუსულ ენაში 29 კაციდან ესწრებოდა მხოლოდ 10 სტუდენტი.

ეტყობა, სუსტია ჯგუფხელებზე კონტროლი აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკულტეტზე. იქ ჯგუფხელები ზედმეტ თვითნებობას იჩენენ. მაგ., II კურსზე არაბული ქვეყნების ისტორიის ჯგუფში ორი კვირის განმავლობაში ჯგუფხელს მხოლოდ სამჯერ მიუტანია ჟურნალი ჯგუფში, რომ ლექტორს ხელი მოეწერა. ზოგჯერ ჟურნალში სტუდენტთა სიებიც არ არის ჩაწერილი და, გასაგებია, როგორღა იწარმოებს გაცდენების აღრიცხვა. ჩვეულებრივ, ნაჩვენები არ არის სტუდენტის მიერ გაცდენილი საათები საპატიოა თუ არა. მაგ., ორი კვირა ლექციაზე არ დადის პატარქალიშვილი ცისანა, ჯგუფხელი კი არ უჩვენებს ეს გაცდენები სტუდენტის თვითნებობის შედეგია, თუ რაიმე ობიექტური მიზეზი არსებობს გაცდენისათვის.

I კურსის სემიტოლოგიის სპეციალობის სტუდენტების ლ. შროლკასა და მ. აფხაიძის გვარების გასწვრივ ხშირადაა ჩაწერილი „არა", მაგრამ არსად არაა ნაჩვენები, რატომ აცდენენ ეს სტუდენტები ლექციებს. ამ ჟურნალში 17 თებერვლის შემდეგ კვირის ბოლომდე, სამი დღის განმავლობაში ცხრილი არ არის ჩაწერილი და, ცხადია, არც სტუდენტთა დასწრების აღრიცხვა მომხდარა.

ჯგუფში, სადაც 3-4 სტუდენტი სწავლობს, რატომ მეტად არ უნდა ექცეოდეს ყურადღება სტუდენტების მიერ ყოველი საათის გაცდენას? 2-3 კაცის ლექციაზე არ მოსვლა აქ ხომ ლექციის ჩაშლას იწვევს? ფაკულტეტის მდივანს, რომელსაც წინ უდევს ეს ჟურნალები, ხომ შეეძლო ადრე მიექცია ყურადღება ამ ფაქტებისათვის და დეკანატი საქმის კურსში შეეყვანა. სამწუხაროდ, ეს ასე არ ხდება.

გაცდენილი საათების რაოდენობა კვლავ დაუჯამებელია იურიდიული ფაკულტეტის 1171-ე ჯგუფის ქვეჯგუფებში. № 1 ქვეჯგუფში 15 თებერვლიდან 20 თებერვლამდე გაცდენილია 136 საათი, ხოლო № 2 ქვეჯგუფში ამავე დროისათვის გაცდენილია 54 საათი. როგორ ჩაუთვალოთ ეს გაცდენილი საათები, საპატიოდ თუ არასაპატიოდ?

ამ ფაქტებს ყურადღება უნდა მიექცეს.

△

სურათზე: ფიზიკის ფაკულტეტის V კურსის სტუდენტი ვალერიან გორ-ჯოლაძე რადიოფიზიკის ლაბორატორიაში მუშაობს თავისი სადიპლომო შრომის — „ფანტასტრონის თეორიის" მასალებზე.

ფოტო ა. გემჯიანისა

▽

საბჭოთა სტუდენტის მორალური სახის ზოგიერთი ნიშნის შესახებ

ჩვენი მიზანია კომუნიზმი, რომელიც საზოგადოებრივი განვითარების ისეთ საფეხურს წარმოადგენს, სადაც ადამიანთა მატერიალური და კულტურული მოთხოვნილებები ყოველმხრივ დაკმაყოფილებული იქნება.

მაგრამ კომუნისტური საზოგადოება არ შეიძლება წარმოიშვას თავისთავად, სტიქიურად. იგი არის შედეგი, რომელიც მიიღწევა მხოლოდ საზოგადოების წევრთა შეგნებული, აქტიური მოღვაწეობის საფუძველზე.

კომუნიზმის მშენებლობის ერთ-ერთ მოწინავე რაზმად სამართლიანად ითვლება საბჭოთა სტუდენტობა — საბჭოთა ახალგაზრდობის ნაწილი, რომელსაც იმედის თვალით შეჰყურებს ჩვენი ხალხი, როგორც მომავალი პედაგოგების, მეცნიერების, ინჟინრებისა და ინტელიგენციის სხვა წარმომადგენელთა თაობას.

რით პასუხობს საბჭოთა სტუდენტობის დიდი უმეტესობა ამ ყურადღებასა და მზრუნველობას, რასაც კომუნისტური პარტია და საბჭოთა სახელმწიფო იჩენენ მათ მიმართ? — უდიდესი მონდომებითა და აქტივობით მეცნიერების დაუფლების საქმეში, აქტიური მონაწილეობით საზოგადოებრივად სასარგებლო საქმიანობაში.

ეპოქა ქმნის ადამიანს. კომუნისტური მშენებლობის გრანდიოზული ამოცანები განაპირობებენ ახალი, საბჭოთა ადამიანის მორალური სახის ჩამოყალიბებასა და მის შემდგომ სრულყოფას.

ვ. ი. ლენინი გვასწავლის, რომ კომუნისტურ ზნეობას საფუძვლად უდევს ბრძოლა კომუნიზმის აშენებისა და განმტკიცებისათვის. საბჭოთა ადამიანის მაღალი მორალური ნიშნები მჟღავნდება, უწინარეს ყოვლისა, კომუნიზმის მშენებლობისათვის აქტიურ ბრძოლაში.

ახალგაზრდა საბჭოთა ადამიანის, კერძოდ საბჭოთა სტუდენტის, მორალური სახის ნიშნები არ შეიძლება მივიჩნიოთ რაღაც განსაკუთრებულ, სხვა ადამიანთა მორალური ნიშნებისაგან სავსებით განსხვავებულ მოვლენად. მეტიც, საბჭოთა ხალხი ზრდის ახალგაზრდა თაობაში სწორედ იმ მორალურ თვისებებს, რომელიც მან შეიძინა ახალი საზოგადოების მშენებლობისათვის თავდადებულ ბრძოლაში.

ადამიანის მორალური სახის შესახებ მსჯელობენ იმ ნიშნების საფუძველზე, რომელიც ყოველდღიურად ვლინდება სხვა ადამიანებთან, მთელ საზოგადოებასთან და საკუთარ თავთან დამოკიდებულებაში.

მოწინავე საბჭოთა სტუდენტისათვის, უწინარეს ყოვლისა, დამახასიათებელია პასუხისმგებლობის გრძნობა იმ მოვალეობისადმი დამოკიდებულებაში, რომელიც მას აკისრია საზოგადოებისაგან. ეს ვლინდება მომთხოვნელობაში საკუთარი თავისა და კოლექტივის სხვა წევრებისადმი. საზოგადოებაში, სადაც ადამიანის ღირსების, პატიოსნებისა და სინიდისის საზომია შრომა, სასტიკ გაკიცხვას იმსახურებს სიზარმაცე, დროის უქმად ფლანგვისა და ცხოვრებაში გასვლისათვის იოლი გზების ძიებისაკენ მიდრეკილება.

საბჭოთა სტუდენტის მორალური სახის განუყრელ ნიშანს წარმოადგენს პატრიოტიზმისა და ინტერნაციონალიზმის კეთილშობილური გრძნობები. სამწუხაროდ, ზოგჯერ ვხვდებით ყალბი, დამახინჯებულად გაგებული პატრიოტიზმის მატარებელ ახალგაზრდა ადამიანებს, რომლებსაც ვერ წარმოუდგენიათ, რომ სამშობლო ქვეყნისა და ხალხისადმი სიყვარული შეუძლებელია არსებობდეს სხვა ხალხების წარმომადგენლებისადმი პატივისცემისა და სიყვარულის გარეშე. არიან ერთეული ახალგაზრდები, რომლებიც მხოლოდ გარეგნულად ცდილობენ პატრიოტებად დასახონ თავი, სინამდვილეში კი იჩენენ უპასუხისმგებლობას ხალხისა და ქვეყნის მიერ დაკისრებული მოვალეობისადმი, უქმად, უსარგებლოდ ფლანგავენ დროს და უმიზნო დროსტარებით ირთობენ თავს. ასევე, არსებობს ყალბად გაგებული ინტერნაციონალიზმიც, რომელიც ვლინდება მშობლიური ხალხის მიღწევებისადმი ათვალწუნებულ დამოკიდებულებაში, უცხოურისადმი ქედის მოხრაში. ცრუ პატრიოტიზმისა და ცრუ ინტერნაციონალიზმის ასეთი გამოვლინებანი სულ უფრო და უფრო უცხო ხდება ხალხის ფართო მასებისათვის, რომლებიც იბრძვიან მშვიდობის განმტკიცების, მშვიდობიანი თანაარსებობისა და სოციალური პროგრესისათვის.

საბჭოთა სტუდენტებისათვის დამახასიათებელი მოვალეობისადმი პასუხისმგებლობის, თავისთაჭისადმი ან სხვებისადმი მომთხოვნელობისა და საქმისადმი სიყვარულის გრძნობები განაპირობებენ შეგნებულ დისციპლინას როგორც სწავლის პროცესში, ისე, საერთოდ, ცხოვრებაში. სამწუხაროდ, არის რიგი სტუდენტებისა, რომელთა შორის სასწავლო თუ სხვა ხასიათის დისციპლინის დაცვისათვის საჭირო ხდება იძულებითი, ადმინისტრაციული ხასიათის ზემოქმედება. ზოგიერთისათვის გაუგებარია, თუ რატომ მიიჩნევენ მას დისციპლინის დამრღვევად, როცა არ შეასრულა უნივერსიტეტის შინაგანაწესის ელემენტარული მოთხოვნა, მაგ., არ წარმოადგინა რაიმე ცნობა და ა. შ.; საჭიროა გვესმოდეს, რომ ერთი ან რამდენიმე ადამიანის მიერ ჩადენილი ასეთი უდისციპლინობა ხშირად უშლის ხელს საერთო ჯგუფური, საფაკულტეტო და თვით საუნივერსიტეტო ღონისძიების ჩატარებას და გადაიზრდება ფართო მაშტაბის უდისციპლინობაში.

არაერთგზის თქმულა და დაწერილა იმის შესახებ, რომ ყოვლად დაუშვებელია ყალბი მეგობრული და ამხანაგური გარემოცვის პირობებში მოლიპულ გზაზე მდგომი ადამიანის ბედისადმი ის უპასუხისმგებლობა, რასაც ზოგჯერ, სამწუხაროდ, კოლექტივის წევრთა დიდი ნაწილი იჩენს. რით უნდა აიხსნას, მაგ., ის გარემოება, რომ უნივერსიტეტის შინაგანაწესის ხშირად დამრღვევთა მიმართ მხოლოდ სასჯელის გამოტანის დროს დაიწყებენ „ზრუნვას?" — ნამდვილად უპასუხისმგებლობით ამხანაგისადმი.

შეიძლება ასეთი მაგალითის მოტანაც: უცნაური მოდებით გატაცებულ ახალგაზრდა სტუდენტ ქალიშვილს გარეშენი დასცინოდნენ, ბოლო იგი, როგორც მიამიტი, ირონიულად და არაპირდაპირ ნათქვამს მოწონებად მიიჩნევდა. როგორც გამოირკვა, ჯგუფის სტუდენტ ამხანაგთაგან არავის უცდია მასთან საუბარი ამ თემაზე. ამის გამო, ცხადია, მის ლტოლვას ფუქსავატობისაკენ დაბრკოლება არ შეექმნებოდა ამხანაგების მხრივ.

დაბოლოს თავმდაბლობის შესახებ: ცხადია, არაა საჭირო „რკინის ნებისყოფა", როგორც ამას ზოგჯერ ამტკიცებენ, რათა შენი თავი სხვაზე დაბლა დააყენო. თავმდაბლობა ამას არც კი ნიშნავს. შინაარსეულად თავმდაბლობაში იგულისხმება საკუთარი მიღწევების გაუზვიადებელი აღნიშვნა, როცა ეს საჭიროა და როცა მას მოითხოვენ. ზოგჯერ იგი ადამიანისადმი პატივისცემისა და ზრდილობიანი ქცევის გამოხატულებასაც წარმოადგენს.

რა თქმა უნდა, ადამიანის მორალურ თვისებებზე შეიძლება მსჯელობა მისი ქცევის საფუძველზეც; მაგრამ ეს უფრო გარეგნული მხარეა.

ადამიანის მორალური სახის განსაზღვრისათვის მთავარ საზომს წარმოადგენს მისი შინაგანი, ზნეობრივი მრწამსი, სინიდისი. ამიტომ საბჭოთა სტუდენტისათვის აუცილებელია არა მხოლოდ გარეგნულად კარგი ქცევა, არამედ ქცევისა და შინაგანი ზნეობრივი მოტივის ერთობლიობა.

მომავალი სასწავლო წლიდან ჩვენი უნივერსიტეტის ყველა ფაკულტეტზე შემოღებული იქნება მარქსისტულ-ლენინური ეთიკის კურსი. ეს, რა თქმა უნდა, აუცილებელია საბჭოთა სტუდენტობის თეორიული ცოდნის შემდგომი გამდიდრებისათვის. მაგრამ მორალურად სრულყოფილი ახალგაზრდა ადამიანის აღზრდის უმთავრეს საშუალებად მაინც უნდა ჩაითვალოს იმ საუკეთესო თვისებების პრაქტიკული ათვისება, რომლებსაც ყოველდღიურ ურთიერთობასა და საქმიანობაში ამჟღავნებენ ჩვენი საზოგადოების მოწინავე ადამიანები — კომუნიზმის აქტიური მშენებლები.

ზურაბ ასათიანი,
დიალექტიკური და ისტორიული მატერიალიზმის კათედრის დოცენტი.

პრაქტიკა სკოლაში

პირველი დღე სკოლაში

სკოლა... ისე გვაღელვებდა ეს სიტყვა იმ დღეს, ისე უჩვეულოდ გვეჩვენებოდა ჩვენი დაბრუნება იქ, რომელიც აგერ უკვე ოთხი წელია დავტოვეთ, რომ მღელვარებას ვერც ერთი ჩვენგანი ვერ მალავდა. რატომ ვღელავდით, რომ გვკითხათ, ვერავინ გიპასუხებდათ. შეიძლება იმიტომ, რომ ეს აღარ იყო ის ჩვეულებრივი დღეთაგანი, რითაც ცხოვრებას ჩვენ ასე შეჩვეულები ვართ, — შეიძლება იმიტომაც, რომ სკოლაში დაბრუნებულებს ახლა უკვე სხვა ახალი პასუხსაგები როლი უნდა გვეთამაშა — როლი მასწავლებლისა.

ის თეორიული ცოდნა, რომელიც უნივერსიტეტში მივიღეთ, კერძოდ კი საგნის სწავლების მეთოდიკის პრინციპები, გვაიარაღებს მოზარდი თაობის აღზრდის საიდუმლოებითა და ხერხებით. ყოველივე ეს ჩვენ ბევრად ადრე ვიცოდით, მაგრამ მისი ცხოვრებაში გატარების საკითხი ჩვენთვის საკმაო სიძნელეს წარმოადგენდა. ახლა ჩვენს წინაშე უკვე კონკრეტული საკითხი დადგა: საშუალო სკოლაში გერმანული ენის გაკვეთილის ჩატარება. ჩვენი ცხოვრების რამდენი წელი გაგვიტარებია ასეთ გაკვეთილებზე, რამდენი მღელვარება და სინიდისის ქენჯნა განგვიცდია ამ მოსწავლეებივით მერხებზე მჯდომებს და არასოდეს აზრად არ მოგვსვლია თანაგრძნობის თვალით შეგვეხედა მასწავლებლის ძნელი და პასუხსაგები შრომისათვის.

მხოლოდ დღეს გახდა ჩვენთვის გასაგები მასწავლებლის განცდები და მისი მომქანცველი, მაგრამ მაინც ასეთი საინტერესო შრომის მნიშვნელობა. როგორ შეგვხვდებიან მოსწავლეები? აი, ეს გვაღელვებდა პირველ დღეს და კენჭივით გვაყენებდა, შევძლებდით თუ არა მათთან დაახლოებას და მათ გაგებას. მაგრამ ეს სიძნელეც დაძლეულ იქნა ჩვენი ხელმძღვანელების — მეთოდისტის რ. გამხარაშვილისა და თბილისის 42-ე საშუალო სკოლის მასწავლებლების — ე. სიხარულიძისა და ნ. ქართველიშვილის დახმარებით.

თვითეულმა ჩვენგანმა დაიწყო ჩასატარებელი გაკვეთილის გეგმის მომზადება. ეს ეხებოდა V—X კლასების პროგრამულ მასალას. ჩვენ ყველაზე ძალიან გვაღელვებდა მოსწავლის ინდივიდუალური შეფასება, ნიშნის დაწერა მისთვის. აქამდე ჩვენ ხომ მხოლოდ იმას ვიყავით შეჩვეულები, რომ ჩვენ გვაფასებდნენ. საკუთარი გამოცდილებიდან ვიცოდით, თუ როგორ მოქმედებს არასწორი შეფასება მოსწავლეზე. სწორედ ამიტომ არის მეთოდიკა, როგორც მეცნიერება ძალზე სათუთი და თავისებური. ამ ღირსშესანიშნავ პირველ დღეს მხოლოდ ვესწრებოდით გაკვეთილებს. კლასის მასწავლებელმა ე. სიხარულიძემ გაკვეთილის ერთ-ერთ მიზნად ბავშვების ყურადღების მობილიზაცია დაისახა. მართლაც, ბავშვები სულგანაბული უსმენდნენ მის ყოველ სიტყვას, წინადადებას. ეს კი იყო საფუძველი გაკვეთილის შინაარსის მთლიანობისა, რამაც უზრუნველყო მოსწავლეებში გაკვეთილის მასალის კარგად ათვისება.

მოსმენილი გაკვეთილი გახდა უნივერსიტეტში შეძენილი თეორიული ცოდნის ერთგვარი შეჯამება. აქ მოვახდინეთ თეორიისა და პრაქტიკის ურთიერთშერწყმა, რაც ჭეშმარიტი ცოდნის საფუძველია.

იმდღევანდელ ჩვენს სიხარულს რომელიღაც მხრიდან ოდნავი მოწყენილობაც დაჰკრავდა ეს პრაქტიკის პირველი დღე იყო, და ნაწილი ჩვენი ამხანაგებისა სხვა სკოლაში, ჩვენგან მოშორებით ატარებდა პრაქტიკას.

ცალ-ცალკე მუშაობის ამ ერთმა დღემ დაგვარწმუნა, რომ არ შეიძლება რაიმე იყოს ამდენი ერთად გატარებული საათების განძზე ძვირფასი, რომელიც ერთად გავატარეთ, რომ ჩვენთვის ძვირფასია ამდენი „განხეთქილებებიც" და „შერიგებებიც" სულიერი განცდები. ასეთ მეგობრებს უცბად ვერ შეძენ. აი დავამთავრებთ პრაქტიკას, რომელსაც ჩვენი მასწავლებლების გულისხმიერი მუშაობა ასეთ საინტერესოს ხდის, ჩავატარებთ რამდენიმე გაკვეთილს, და ეს დრო ჩვენი მეგობრობისა და ცოდნის დიდი გაკვეთილი იქნება.

ნანა გოგოლაშვილი,
დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტ. ფაკ-ის IV კურსის სტუდენტი.

ჩემი პირველი გაკვეთილი

ყველაზე საშინელი ის იყო, რომ მე არ ვიცოდი, თუ როდის დაირეკებოდა ზარი. მე ისე ვირჯეოდი, თითქოს მოედანზე ფეხბურთელი ეცემაო. მალე მოვრჩი გამოკითხვას და გადავედი ახალ მასალაზე. თვალსაჩინო მასალები მთელ კლასში დაფრინავდნენ. ბავშვები იჭერდნენ მათ, ერთმანეთს აცლიდნენ ხელიდან, ბოლოს მე ვარ, თმევდი მათ და ვყრიდი სამასწავლებლო მაგიდაზე. დამსწრე მასწავლებლები გაოცებული შემომყურებდნენ — ნეტავ, რას აკეთებსო. მაგრამ მე ვიცოდი, რასაც ვაკეთებდი, მათი გაოცებული შემოხედვა ზარის სიახლოვის მაუწყებლად მიმაჩნდა.

მე ებრაზობდი. ბავშვებიც ბრაზობდნენ. ვერ ვასწრებდი პირის გაღებას, რომ ისინი უკვე ყვიროდნენ: „მასწ! მასწ!" და მერხებიდან ხელებს იწვდიდნენ. როცა მე მათ გამოვიძახებდი, ისინი მოუთმენლობისაგან წყვილად მოფრინავდნენ დაფისკენ და ძალიან დასანანი იყო რომელიმე მათგანის განაწყენება.

ერთი ბიჭი, რომელიც მარტო იჯდა სვეტთან, ყოველთვის ყვიროდა: „მასწ! მასწ!" და თან სვეტს ებღაუჭებოდა, მაგრამ ეს იყო ლადადი უდაბნოსა შინა. მე უკვე ფინიშს — საშინაო დავალების მიცემას — ვუახლოვდებოდი. აი უკვე დავუწერე დაფაზე დავალება, მაგრამ ზარი არ არის; წავიკითხე და, მაინც არ არის: შევეკითხე, ყველამ ჩაიწერეთ თუ არა-მეთქი და... არ ირეკება!.. ჩამოვიარე მერხებს შორის და შევუმოწმე — სწორად ჩაიწერეს თუ არა, მაგრამ, დალახვროს ეშმაკმა, არა და არ ირეკება.

...ზრო თვალებით ვაშტერდებოდი საათს, შემდეგ კი ყველაზე ზარმაც მოსწავლეს, რომელიც ჩემს წინ იჯდა. მაგრამ მას არაფერი ესმოდა ჩემი გამოხედვისა, ისევე როგორც ვერაფერი გაიგო ჩემი შეკითხვებისა.

ზარამდე კიდევ დიდი დრო იყო დარჩენილი. ეს მე ამოვიკითხე მოსწავლეების სახეზე.

რაც შემდეგ მოხდა, უმჯობესია არც გავიხსენო — დამალონებული ისტორიაა.

ოლღა მამედოვა,
ფილოლოგიის ფაკულტეტის რუსული ენისა და ლიტერატურის განყოფილების III კურსის სტუდენტი.

რედაქტორი [illegible]

რედაქციის მისამართი: ქ. თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზირი, № 1. ტელეფონი 2-38-34.

ᲬᲘᲗᲔᲚᲘ ᲓᲠᲝᲨᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲝᲡᲐᲜᲘ ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომცემლობის სტამბა. ი. ჭავჭავაძის გამზირი, № 1. ტირაჟი 2 000. უე 00748